

GENEL SEÇİM 2015 TALEP VE ÖNERİLER

>> Antalya 2015

İÇİNDEKİLER

Sunuş.....	3
Nasıl Bir Milletvekili İstiyoruz?	4
Giriş.....	6
Kamu Kurumları, KİT'lerin Dönüşümü ve İstihdam Politikaları	7
Yönetmelik Değişiklikleri ve Torba Yasa	8
TOKİ ve Kentsel Dönüşüm.....	9
Yapı Denetimi ve Deprem Politikası	12
İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği	14
Kamu İhale Yasası ve Müteahhitlik	16
Eğitim Politikaları, Teknoloji Fakülteleri ve Teknik Öğretmenler	17
Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun ve TMMOB Kanunu	18
Türkiye ve Mühendislik Sorunları	20
Su Yaşam Hakkı, Enerji İnsan Hakkı.....	25
Talep ve Önerilerimiz	29
Antalya Kenti Mühendislik Sorunları	32
Talep ve Önerilerimiz.....	36

SUNUŞ

1954 yılında kurulan İnşaat Mühendisleri Odası, 19 Aralık 2014 itibariyle 60. yaşını doldurdu. Anayasanın 135. Maddesi gereğince 6235 sayılı Kanunla kurulmuş Kamu Kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşu olan Oda'mızın 100.000'i aşan üyesi, 26 Şubesi ve 124 Temsilciliği bulunmaktadır. Antalya Şubemiz, Isparta, Burdur ve Antalya Büyükşehir'de 4 bini aşan üyesi ile birlikte faaliyetlerini sürdürmektedir.

İnşaat Mühendisleri, bu faaliyetler sırasında mesleki bilgi, beceri ve deneyimlerini toplumun ortak çıkarları; evrensel insani kazanımların ve kültürel mirasın korunması ve insan refahının gelişimi için kullanırlar. Toplumun sağlığı, güvenliği ve refahı, doğayı ve çevreyi korumayı, onlara zarar vermemeyi, uygulamaların doğayla uyumlu olmasını sağlamayı mesleki sorumluluklarının ayrılmaz bir parçası olarak görürler.

Demiryolları, karayolları, köprüler, viyadükler, limanlar, barajlar, sulama kanalları, enerji tesisleri, sanayi kompleksleri, gökdelenler, toplu konutlar, spor tesisleri, anıt binalar inşa ederek yaşam kalitesinin artmasında önemli rol üstlenen inşaat mühendislerinin bir başka misyonu da hiç kuşkusuz daha demokratik ve yaşanabilir bir toplum inşa edilmesine katkı koymak ve buna ilişkin talepleri her platformda dile getirmektir.

Ülkemiz, 7 Haziran 2015 tarihinde yapılacak olan genel seçim sürecine girmiş bulunmaktadır. 4 bini aşkın üyesiyle Antalya'nın en büyük meslek örgütleri arasında yer alan İnşaat Mühendisleri Odası Antalya Şubesi, mesleki ve toplumsal sorumlulukları gereği genel seçim öncesi ülke ve kent sorunları hakkında tespit, değerlendirme, görüş ve önerileri ile mesleki alanında yaşadığı sorunlarla ilgili taleplerini Türkiye'nin yönetimine aday olan siyasi partilere ve kamuoyuna açıklamayı bir hak ve görev saymaktadır.

TMMOB İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI ANTALYA ŞUBESİ 14. DÖNEM YÖNETİM KURULU

Cem OĞUZ-Haluk SELÇUK-Mustafa BALCI-Rıza ARSLANBAY-Umut TURAN-

M.Murat AYHAN-Ahmet EVCİ

A.Ayman YAREN-Gözde ŞANLILAR-Osman SÜTÇÜ-Güney UYAROĞLU-
Çağlar AYTAR-Volkan KILIÇARSLAN-Berk ERKAYA

Nasıl Bir Milletvekili İstiyoruz?

- İnsan için siyaset yapacak, adalet için iktidar olacak milletvekilleri istiyoruz!
- İrk, dil, din, mezhep, etnik köken, cinsiyet ayrımı gözetmeksizin herkesin yaşam biçimine saygı, insana sevgi için çalışacak milletvekilleri istiyoruz.
- Meslek odaları, sivil toplum kuruluşları, yerel yönetimler ve diğer milletvekilleriyle işbirliği yapacak, ortak çalışma ortamı yaratarak periyodik toplantılara katılacak, Antalya sorunlarını meclis gündemine taşıyarak çözüm bulacak, çalışmalarını zaman zaman halkın bilgisine sunacak milletvekilleri istiyoruz.
- Türkiye'nin sorunlarını bilen, çözüm üreten, yapabileceklerini hızlı ve zamanında yapan, yapamadıklarını ve yapamayacaklarını bahane üretmeden, yalana başvurmadan ve samimiyetle söyleyebilecek, geleceğe ilişkin hayalleri ve öngörülleri olan, halkla iç içe, samimi, dürüst, güvenilir, ulaşılabilir milletvekilleri istiyoruz.
- Sokağı dinleyen, İnsana dokunan, sadece el kaldıran indiren değil, proje takımlarıyla çözüm üretecek, ülkenin bütünlüğünden ve demokrasinin gelişiminden, cumhuriyetin kazanımlarından kesinlikle ödün vermeyecek, Cumhuriyet değerlerine sözde değil özde bağlı milletvekilleri istiyoruz.
- Ne kendi iradesi ne de çevresinin etkisi ya da kuşatmasıyla halk ile arasına duvar örülmesine, iç ve dış güçlerin etkisinde kalarak ülke çıkarlarına aykırı kanunların çıkarılmasına, kararlar alınmasına asla izin vermeyecek, yaptığı yemine aykırı hareket etmeyecek yapıda ve kararlılıkta milletvekilleri istiyoruz.
- Kadınları öldürmenin toplumu öldürmek olduğunu bilen, kadın haklarını bütün insanların hak ve özgürlükleri ile eşit gören ve bunun için mücadele edecek milletvekilleri istiyoruz.
- Çocuklarımıza, gençlerimize erkek ya da kadın olmayı değil, düşünce ve ifade özgürlüğüne sahip, herkesin yaşam hakkına saygılı birer birey olmayı öğretecek bir eğitim sistemi için mücadele edecek milletvekilleri istiyoruz.

- Toplumda yerleşik kalıcı eşitsizlikleri ortadan kaldırmak için siyaset yapacak, adalet için adil, eşit, hızlı kararlar alan bağımsız bir yargı için kuvvetler ayrılığına inanan milletvekilleri istiyoruz.
- Emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı hiçbir iç ve dış düşman etkisinde kalmadan, ulusal çıkarlarımızdan ödün vermeden, Türkiye'nin tam bağımsızlığı için çalışacak milletvekilleri istiyoruz.
- Seçildiğinde, Antalya'mızın dünyada ilgi ve takdir odağı çağdaş bir olması ve hak ettiği yerde parlaması için canla başla çalışacak, halkın eli, kolu, dili olacak, kentin ortak akılla yönetilmesine katkı koyacak Antalya Milletvekilleri istiyoruz.
- Sadece mensubu olduğu partinin ve kendini seçenlerin vekili gibi değil bütün toplumu temsil ettiğinin bilincinde olarak; evrensel düşünüp, düşündüklerini Türkiye ve Antalya için ödünsüz uygulayabilecek milletvekilleri istiyoruz.
- Taş ocakları ile dağlarımızın talanına, HES'ler yoluyla derelerimizin kurutulmasına, doğal çevrenin tahrip edilmesine, doğal dengenin bozulmasına, turizmin zarar görmesine neden olan yasal düzenlemelerin değiştirilmesi için çalışacak milletvekilleri istiyoruz.
- Bir Antalya Milletvekili Türkiye ve Antalya'nın temel sorunlarını bilmeli, insana dokunmalı, sokağı dinlemeli, dinlediğini anlamalı, sorunları meclis gündemine taşımali, çözümlenmesi için siyasi kısır çekişmelerden uzak diğer milletvekilleri, kurum ve kuruluşlar, meslek odaları ve sivil toplum örgütleri ile işbirliği yapmalı, sonuç almak için inanç ve inatla mücadele etmelidir.
- Günümüzde insanlarımız o kadar çok aldatılmış durumdadır ki en samimi, en yalın taleplerine bile kuşkuyla bakar hale getirildiler. Çünkü daha önce görev yapan seçilmişlerin büyük çoğunluğu halka hizmet vaat edip, halkı kendi hizmetlerinde elemanlar gibi görme alışkanlığı edindiler. Seçilen milletvekillerimizin bu algıyı yıkmak için halktan biri olarak samimi, inanılır, güvenilir, becerikli ve ulaşılabilir olmalarını bekliyoruz.

GİRİŞ

Güncel sorunları birbirinden farklı olsa da, Türkiye’de emeğiyle geçinen kesimlerin sorunları ortak bir kaynaktan besleniyor. Bu kaynak, 24 Ocak 1980 Kararlarıyla gündemimize giren ve son otuzbeş yıldır iktidara gelen tüm hükümetler tarafından uygulanan neo-liberal politikalarıdır. Ulus ötesi sermaye gruplarının, uluslararası egemen güçlerin dayatması ile özelleştirme, kuralsızlaştırma, piyasalaştırma, güvencesizleştirme gibi biçimlerle hayatımıza giren bu politikalar, bir yandan kamusal mal ve hizmetlerin, sosyal hakların tasfiyesine, eğitimden sağlığa kadar bütün hakların paralı hale getirilmesine diğer yandan da emekçilerin haklarının gasp edilmesine yol açmıştır.

“Reform” ve “Yeniden Yapılandırma” adı altında 1980’lerde başlayan “piyasa dostu” düzenlemeler süreci 2002 yılından sonra hız kazanmış, siyasi iktidarlar piyasa koşullarıyla uyumsuz olan tüm yerleşik kurum ve kuruluşları dağıtmayı öncelikli hedef olarak önüne koymuş ve bu doğrultuda yasal/kurumsal düzenlemeler yapmaya girişmiştir.

Kamu hizmetlerinin piyasalaştırılması için yap-sat-devret, yap-sat, yap-işlet ve yap-işlet-devret, gibi modeller yaygın olarak devreye sokulmuştur.

Bu değişim ve dönüşümlerle sosyal haklar tırpanlanmış, kamusal hizmetler hızla piyasalaştırılmıştır.

Ülkemiz, 7 Haziran 2015 tarihinde yapılacak olan genel seçim sürecine girmiş bulunmaktadır. Ülke yönetimine aday olan mevcut hükümet ve diğer siyasi partiler seçim atmosferine girmiş ve yönetime gelmeleri durumunda yapacakları icraatlar üzerine açıklamalarda bulunmaktadırlar. İnşaat Mühendisleri Odası 100 bini aşkın üyesiyle ülkemizin en büyük meslek örgütleri arasında yer almaktadır. İnşaat Mühendisleri Odası Antalya Şube’miz, mesleki ve toplumsal sorumlulukları gereği genel seçim öncesi Ülke ve kent sorunları hakkında tespit, değerlendirme, görüş ve önerileri ile mesleki alanında yaşadığı sorunlarla ilgili taleplerini Türkiye’nin yönetimine aday olan siyasi partilere ve kamuoyuna açıklamayı bir hak ve görev saymaktadır.

Kamu Kurumları, KİT'lerin Dönüşümü ve İstihdam Politikaları

İçinden geçmekte olduğumuz bu dönemde, özelleştirme politikaları çerçevesinde devletin üretim, dağıtım ve pazarlama alanlarındaki faaliyetleri dolayısıyla, kamu kurum ve kuruluşlarının etkinliği azaltılmış, bu kurumlarda yıllardır toplanan bilgi ve birikim özel sektöre devredilmiş ve elektrik özelleştirmesinde olduğu gibi milletin daha kolay kandırılmasının önü açılmıştır.

Bugün Ortadoğu'da ve Türkiye'deki neo-liberal yeniden yapılanma sürecinde sosyal refah devleti uygulamalarına ve kurumlarına yönelik yürütülen özelleştirme politikaları, kamu-özel sektör ortaklığı modelleriyle yeni bir biçim almakta, devletin ve kamusal faaliyetlerin içeriden piyasalaştırılması olarak kendini göstermektedir. Bu doğrultuda devlet-ekonomi ilişkileri yeniden düzenlenerek piyasa yönelimli geniş ölçekli mekanizmalar oluşturulmaktadır.

Türkiye'de son 30 yılın bütçe rakamlarına baktığımızda, kamu yatırımlarının bütçe içerisindeki payının belirgin biçimde azaldığı görülebilir. 1980'lerde bütçe içerisindeki payı % 20 olan kamu harcamaları, 1990'larda ortalama % 9'a, 2000'li yıllarda ise % 5'ler düzeyine gerilemiştir.

İnşaat sektörü kamusal yatırımlardan aldığı pay oranında dinamizmi yakalamakta, inşaat mühendislerinin iş bulma olanağı buna bağlı olarak artmakta, arz/talep dengesi, mesleki niteliği yükseltecek sonuçlar doğurmaktadır.

2014 yılının son üç ayında ülke ekonomisi %2,6 büyüme yakalarken, inşaat sektörü %2 daralmıştır. İnşaat sektöründeki daralma ekonomik kriz için "Öncüdür, sinyaldir." İnşaat sektöründe, 2015 yılı Milletvekili seçimleri nedeniyle yaşanacak durağanlaşma alınacak tedbirlerle krize dönüşmeden canlandırılmalıdır.

Devlet Su İşleri, Karayolları Genel Müdürlüğü, İller Bankası gibi, en temel altyapı hizmetlerinin üretildiği kamu kurumlarının faaliyet alanlarının özelleştirilmesi sonucunda bu kurumlarda çalışan meslektaşlarımız özlük haklarını ve iş güvencelerini yitirirken, kamuya personel alımındaki kısıtlamalar nedeniyle büyük bir **"işsiz mühendis kitlesi"** açığa çıkmıştır. Kamu kesiminde güvencesiz çalıştırmanın yasal dayanağı olan 4/C uygulaması sadece işçileri değil, meslektaşlarımızı da etkilemekte, pek çok meslektaşımız 4/C kapsamında çalıştırılmaktadır.

Her yıl binlerce inşaat mühendisi mezun olurken, mezun olanların kamu kurumlarında istihdam oranlarının giderek azalması, inşaat mühendislerinin özel sektörde “ucuz işgücü” haline dönüşmesine neden olmuş, güvencesiz, esnek istihdam modelleriyle, teknik elemanların emeği giderek değersizleştirilmiştir. Mühendislik ücretlerinin son on yıl içerisinde geçim standartları endeksine göre yüzde 50’yi aşan oranlarda düşmesi bunun en önemli göstergelerinden biridir. Özellikle yurtiçi ve yurtdışındaki şantiyelerde çalışma koşulları gün geçtikçe ağırlaştırılmaktadır. İşsiz mühendis sayısının fazla olması işverenler tarafından bir tehdit unsuru olarak kullanılmakta, meslektaşlarımız şantiyelerde kaldıkları tüm zaman boyunca çalışmaya zorlanmaktadırlar.

Yönetmelik Değişiklikleri ve Torba Yasa

3 - 14 Nisan 2012 tarihlerinde Planlı Alanlar Tip ve Yapı Denetim Uygulama Yönetmeliklerinde, 1 Haziran 2013 tarihinde de Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliği’nde değişiklikler yapılmış; Sicil Durum ve Oda Kayıt Belgesi yerine beyan ve Taahhütname yeterli sayılarak, yetkisiz kişilerin proje yapmalarının önü açılmıştır.

2 Ağustos 2013 tarihli Torba Kanunla meslek odaların vize ve onay yetkisini kaldırma bahanesiyle meslek odalarının kamu yararına mesleki denetim yapmaları fiili olarak engellenmiştir. Bunun sonucu olarak meslek odalarının gelir kaynakları kısılmış, üye ile oda arasındaki bağ koparılmaya çalışılmış, mühendislik ve mimarlık mesleğinin itibarı zedelenmiştir.

657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu

“Torba Yasa” ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nda yapılan önemli değişikliklerle “Kamu hizmeti” ortadan kaldırılarak, her vatandaşın “siyasal hakkı” olan kamu hizmetinde çalışma hakkı yok edilmiş, Anayasanın değiştirilemez hükümlerden biri olan “sosyal devlet ilkesi”nin en temel mekanizması olan ve sayıları 3 milyonu bulan kamu personelinin iş güvenceli kariyeri ortadan kaldırılmış; işçilerin zaten sınırlı olan iş güvenceleri zayıflatılmış, taşeronlaşma yaygınlaştırılmıştır.

Yasa, siyasal iktidarın “kadro kaldırma yetkisini” sık ve yaygın kullanabilmesine olanak tanımaktadır. Temel memur güvencesini ortadan kaldıran bu değişikliklerle birlikte, kadro kaldırma yetkisi tüm kamu sistemini sürekli tehdit edecek bir

yetki olarak kullanılabilir serbest yaptırıma dönüştürülmüş, böylece siyasal iktidarların kamu personeli üzerinde yapacağı partizanca işlemlerin kapısı sonuna kadar açılmıştır. Kamu personeli siyasal iktidardan yana taraf olanlardan seçilmekte, KPSS sınavında üstün başarı elde edenlerin ataması yerine yandaş olanlar atanmakta, siyasi iktidardan yana olmayanlar bertaraf edilmektedir.

Yasa, yöneticilik görevleri için değerlendirmeyi “sivil sistemi” dışına çıkarmış, üst düzey kamu yöneticiliği için 12 yıl hizmeti yeterli sayılmış ve bu sürenin hesabında özel kurumlarda veya serbest olarak çalışılan sürenin tamamının dikkate alınacağını hükme bağlamıştır. Özel sektöre ve serbest meslek sahiplerine kamuda üst kademe yönetici olma yolunu açan bu değişiklikte birlikte, kamu yönetiminin üst düzey yöneticilik makamları, siyasal iktidarla gelip gidecek “siyasal kadrolara” dönüştürülmüş, memuriyet kariyer sisteminin taşıyıcısı olan “piramidin tepesi” kariyer sistemine kapanmıştır.

TOKİ ve Kentsel Dönüşüm

Kentleşmenin doğal bir sonucu olan konut sorunu 1950’li yıllardan itibaren, ülkemizin en önemli sorunlarından birisi olmuştur. Hükümetlerin bu sorunu planlı ve toplumcu bir anlayışla bütünlüklü biçimde ele almaması sonucunda, konut sorunu giderek büyümüştür.

Siyasi iktidarın konut sorununu çözme işini havale ettiği TOKİ, gelinen süreçte en büyük sorunlardan birisi haline gelmiştir. Sınırsız yetkilerle donatılmış ve devasa bir şirket halini almış TOKİ, hem işlevi, hem işleyişi, hem de yaptığı işlerle “sorgulanır” hale gelmiştir.

“Yoksulları ev sahibi yapma” iddiasıyla konut seferberliğine kalkışan TOKİ, kısa sürede bu iddiadan uzaklaşarak, orta ve üst sınıflara konut üreten bir “işletme”ye dönüşmüştür. Güvenli yapıların olmazsa olmaz koşulu olan zemin, proje, malzeme ve yapı denetimlerinden muaf olan TOKİ tarafından yaptırılan binaların güvenliği de kaygı vericidir.

Yapı denetimden muaf tutulan, vergi ayrıcalığı tanınan, hazine arazilerini kullanma olanağı sağlanan TOKİ büyüyüp geliştikçe, inşaat sektörü genel anlamda durağanlaşmakta, çok sayıda inşaat firması ekonomik açıdan krize girmektedir.

TOKİ' nin kamu denetimi dışında kalmasını sağlayan yasal süreç Toplu Konut Müsteşarlığı'nın ve Arsa Ofisi Genel Müdürlüğü'nün kapatılması ile başlamış, Kamu İhale Kanunu kapsamı dışına çıkartılması ile devam etmiş, mali açıdan denetleyecek Sayıştay'ın yetki alanından çıkartılmasından sonra geriye sadece Devlet Denetleme Kurulu bırakılmıştır.

Ülke genelinde toplam 3049 şantiyeye ulaşan TOKİ inşaatlarının denetimi müşavir firmalar aracılığıyla yapılmaktadır. Bu müşavir firmalarda yeterince mühendis istihdam edilmemekte, bir mühendis farklı kentlerde birden fazla işi üstlenmekte ve bu nedenle kamu eliyle yapılan yapılar yeterli mühendislik hizmeti alamamaktadır. Hükümet kendi ürettiği yapıları kendi çıkardığı Yapı Denetim Kanunu ile denetletmemektedir.

Ülkemizde afet riski altında bulunan ve özellikle 1998 yılından önce yapılmış yapıların önemli bir bölümü için risklerin ortadan kaldırılması ve afet zararlarının en aza indirilmesi gerektiği tartışılmaz bir gerçektir. Kamuoyunda “Kentsel Dönüşüm Kanunu” olarak bilinen 6306 sayılı “ Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun” Türkiye'nin geleceğini şekillendirecektir.

Afet Yasası kentsel dönüşüm ile ilgili olarak merkezi otoriteye olağanüstü yetkiler veren, diğer tüm yasaların yaptırım ve sınırlamalarından muafiyetleri içeren, yerel yönetimleri büyük ölçüde sürecin dışında tutan, TOKİ ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na imar düzenlemeleriyle ilgili muazzam yetkiler veren, kentsel dönüşüm ile ilgili maliyetleri çok büyük ölçüde mülk sahiplerine havale eden, kentsel dönüşümle ilgili meslek odalarını ve sivil toplum kuruluşlarını karar alma mekanizmalarının dışında tutan, sürecin sosyal yönlerini önemli ölçüde ihmal eden/görmezden gelen ve kentlerin merkezinde, merkeze yakın yerlerde, kentin çeperlerinde ve ormanlık vasfını yitirmiş araziler, meralar dahil olmak üzere çok sayıda alanın kentsel dönüşüm kapsamında yapılaşmasına imkan veren düzenlemeler içermektedir.

Devletin şu ana kadar TOKİ aracılığıyla yaptığı konut projeleri ve büyük inşaat firmalarına gelir paylaşımı yoluyla yaptırdığı konut projelerine bakıldığında kentsel yenilemenin son derece vahşi denilebilecek bir yapılaşmaya mahkum edildiğini söylemek mümkündür. Çevresel faktörlerin, farklı gelir gruplarını bütünleştirmenin, tarihi ve kültürel mirasın ve kent kimliğinin korunmasının

yeterince hesaba katıldığını söylemek pek mümkün görünmemektedir. Çünkü kentsel dönüşüm çoğunlukla fiziksel mekanın dönüştürülmesine indirgenmektedir.

TOKİ'nin birçok projesi kentlerin tarihi ve kültürel kimliklerini ortadan kaldırmaktadır. Sosyal, ekonomik ve çevresel faktörler gözardı edilmektedir. Başta TOKİ olmak üzere yapılmış ya da yapılmakta olan kentsel dönüşüm projelerinin çoğu, kent estetiğinden ve kentteki mevcut mimari yapıdan çok kopuktur ve kent kimliğini, karakterini ve ruhunu yansıtmamaktadır.

Bir kentsel dönüşüm sayesinde, bozulma ve çöküntüye uğramış kentsel alanların, ekonomik, sosyal, fiziksel, mimari ve çevresel koşulların geniş kapsamlı ve bütüncül yaklaşımlarla iyileştirilmesi hedeflenmelidir. Dolayısıyla kentsel dönüşüm ile birlikte kentsel kimliği temsil eden tarihi ve kültürel yapıların ve bölgelerin korunması, bozulmuş kentsel alanların yenilenmesi, yıpranmış kentsel alanların iyileştirilmesi ve bir bütün olarak kentsel konut, ticari, sosyal donatı ve kültürel alanların sağlıklı hale getirilmesi amaçlanmalıdır. Kentsel dönüşüm sadece yıkmak ve yenisini yapmak değil aynı zamanda iyileştirme, sağlıklı hale getirme, kentlerin kimliğini koruma ve sosyal kesimleri bütünleştirme gibi uygulamaları içermelidir.

Özetle kentsel dönüşüm;

- Afet risklerini azaltmalıdır;
- Sağlıklı ve planlı kentleşme sağlamalıdır;
- Eski işlevini ve önemini yitirmiş kentsel çöküntü alanlarını sağlıklı bir yapıya dönüştürmelidir;
- Eskiyen ve yıpranan tarihi binaların bakımı, korunması ve restorasyonunu sağlamalıdır;
- Alt gelir gruplarının barınma sorununu çözmelidir.

Devlet tarafından “çok riskli alan”, bazen “rezerv alan” ve bazen de “kentsel yenileme alanı” olarak tanımlanan ve kentlerimizin rantı yüksek bölgelerinde vahşi

yapılaşmaya neden olan mevcut kentsel dönüşüm anlayışının bizzat kendisi en büyük riski oluşturmaktadır.

Deprem korkusunun arkasına gizleyerek rantasal amaçlara kurban edilecek bir kentsel dönüşüm telafisi güç sorunlar yaratacak, toplumsal barışı zedeleyecektir.

Bu tür sancılar yaşanmadan, mülk sahiplerini mağdur etmeden, çevreye zarar vermeden, tarım, mera ve ormanlık alanlarımızı yapılaşmaya açmadan, doğal, tarihi ve kültürel varlıklarımız ile su kaynaklarımızı koruyarak, toplumsal afetlerin yaşanmadığı, kamu yararı öncelikli, başta deprem olmak üzere her türlü afete dayanıklı mühendislik hizmeti almış binalar yaparak, kent hakkı odaklı sürdürülebilir bütüncül bir kentsel dönüşüm demokratikleşmeyle, şeffaflıkla, sivil toplumla, üniversitelerle, akademik meslek odalarıyla ve yoksul halk kesimlerinin katılımıyla mümkündür.

Özetle kentsel dönüşüm projeleri, kültürel, tarihi, yerel, özgün dokuyu koruma ve halkın çıkarları temelinde kurgulanmalı, rant politikalarına dayalı kentsel dönüşüm projeleri reddedilmelidir.

Bu nedenle kent suçu oluşturan rantasal dönüşüm değil kent hakkı odaklı sürdürülebilir kentsel dönüşüm diyoruz.

Yapı Denetimi ve Deprem Politikası

Türkiye, topraklarının % 93'ünün aktif deprem kuşağı üzerinde bulunduğu ve nüfusunun % 98'inin deprem riski altında yaşadığı ülkemizde konutların yüzde 40'ı kaçak ya da ruhsatsızdır; yapı kullanma izin belgesi baz alınırca bu oran % 67'e çıkmaktadır. Bina stokunun % 10'unun yenilenmesi, %30'unun onarılması gerekmektedir ki, bu, konutların % 40'ının oturulabilir olmadığını göstermektedir.

1999 depremleri göstermiştir ki yapım süreci denetimden yoksundur. Sağlıklı bir yapı denetim sistemi, bugünü değil, geleceğimizi kurtaracak, güvenli ve sağlıklı binalar üretilmesini sağlayacaktır. Fakat mevcut Yapı Denetim Kanunu ihtiyacı gidermekten uzaktır. Kanun mesleki yeterliliği temel almamakta, sigorta sistemini içermemekte ve işverenlerin çalışacakları yapı denetim firmasını seçebilme keyfiyetinden dolayı denetimde teknik değil ticari yön ön plana çıkmaktadır.

Gerek can ve mal güvenliğinin sağlanması, gerekse çağdaş nitelikli yaşanabilir bir çevre ve yapı üretiminin gerçekleştirilmesi için kapsamlı bir yapı denetimine ihtiyaç vardır.

Mevzuata göre, beş yılını dolduran mühendis ve mimarlar başka hiç bir yeterlilik aranmaksızın Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na başvurarak "denetçi" belgesi alabilmektedir. "Denetçi" belgesi talep eden mühendis ve mimarlardan mesleki yeterlilik ve etik konusunda meslek odaları tarafından verilen belgeler talep edilmediği gibi meslek odaları süreçten dışlanmış, meslek odalarının vize ve onay yetkisinin kaldırılması bahanesiyle mesleki denetim yapmasına fiilen engel olunmuştur.

Öte yandan Yapı Denetim sisteminde denetçi veya kontrol mühendisi olarak çalışan meslektaşlarımız üstlendikleri sorumlulukların gerektirdiği ücreti alamamakta, çoğu meslektaşımız asgari ücretle çalıştırılmaktadır.

Doğru bir yapı denetimi ve deprem politikası için:

- Depremlerden ve diğer bütün doğal ve toplumsal afetlerden korunma yönündeki istemler, en temel insan hakları arasında ele alınmalı, daha güvenli, daha sağlıklı ve yaşanabilir bir çevrenin her yurttaş için temel insan hakkı olduğu ana ilke olarak kabul edilmelidir.
- Devletin anayasal görevi olan sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentler için; doğal varlıkları, ekolojik, tarihi, kültürel, toplumsal değerleri koruyan, yaşatan, geliştiren bir arazi kullanımı ve yerleşim politikası temelinde bütüncül planlama yaklaşımı benimsenmeli, gerekli finansman ve kurumsal yapı oluşturulmalıdır.
- Depremlerde can ve mal kayıplarını artıran faktörlerin başında gelen, adeta geçerli sistem haline getirilen kaçak yapılaşmayı özendiren imar aflarından vazgeçilmeli; teknik ve bilimsel gerçekleri görmezden gelerek adeta "ölüm garantisi" olan "kaçak yapı affı" bir seçenek olmaktan çıkarılmalıdır.

- Deprem öncesi, deprem esnasında ve sonrasında yapılacak çalışmalara ilişkin kamu ve toplum yararını temel alan “Ulusal Deprem Stratejisi, Türkiye Deprem Master Planı ve Afet Yönetimi Stratejik Planı” oluşturulmalıdır.
- Yapı denetimi uygulamasını yönlendiren her türlü karar sistemi, ilgili bütün kuruluşların katılımıyla oluşturulmalı; İmar, Yapı, Dönüşüm Alanları, Yapı Denetim ve Afet Yasaları; TMMOB ve bağlı ilgili odalar, üniversiteler ve ilgili kesimlerin katılımıyla düzenlenmeli; bu kuruluşlar mevzuat süreçlerinin asli unsuru olarak tanımlanmalıdır.
- Mevcut Yapı denetim Yasası'nın öngördüğü ticari yanı ağır basan yapı denetim şirketi modeli yerine; meslek örgütlerinin sürece etkin katılımını sağlayacak yeni bir planlama, tasarım, üretim ve denetim süreci modeli benimsenmelidir. Mevcut yasa iptal edilerek yerine yeni bir yasa çıkarılmalı; 3194 sayılı İmar Yasası ve bağlı ikincil mevzuat, söz konusu model esas alınarak yeniden düzenlenmelidir.
- Gerek yapılar için, gerekse yapı üretim sürecinde bulunan ve gerek sorumluluk üstlenenler için “Mali Sorumluluk Sigortası” ve “Mesleki Sorumluluk Sigortası” hayata geçirilmelidir.
- Okullar, hastaneler, adliyeler, başta olmak üzere kamu yapılarının depreme karşı güvenli olup olmadıklarının konunun uzmanı mühendisler tarafından tespitine yönelik çalışma başlatılmalı, üniversiteler, TMMOB'ye bağlı ilgili odalar ve belediyeler bu çalışmada yer almalıdır.
- Deprem gerçeğini sürekli gündemde tutmaya yönelik çalışmalar etkin olarak yapılmalı, konunun bütün taraflarının katıldığı “Ulusal Deprem Konseyi” yeniden kurulmalıdır.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği

Her gün bir yenisini duyduğumuz iş kazaları ülkemizin en önemli sorunlarından birisi haline gelmişken, eski mevzuatın bile gerisinde hükümler içeren yasal düzenlemeler, emek ve meslek örgütlerinin tüm karşı çıkışına rağmen, 30 Haziran 2012 tarihli Resmi Gazete’de yayınlanarak yürürlüğe girmiş ve muhtelif tarihlerde çeşitli değişiklikler yapılmıştır. Son olarak TBMM’de 4 Nisan 2015 tarihinde kabul

edilen 6645 sayılı Kanunla 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununda yeni değişiklikler yapılmıştır.

6645 sayılı Kanun bazı önemli iyileştirmeler getirmekle birlikte, TMMOB ve TTB gibi meslek örgütlerini işçi sağlığı ve iş güvenliği sürecinden dışlamak ve bu alanı tamamen piyasaya açma amacıyla bir değişiklik yapılmamıştır. Kanun koyucu, 2003 yılında yürürlüğe giren 4857 sayılı İş Kanunu'nun ilgili maddeleri gereğince TMMOB ve TTB'nin önerileri doğrultusundaki uygulamaları hayata geçirmek yerine, meslek örgütlerini devre dışı bırakmayı tercih etmeye devam etmiştir.

İşçi sağlığının ve iş güvenliğinin sağlanması, her şeyden önce kamusal bir sorumluluktur ve bu alanın düzenlenmesinde kamusal fayda esas alınmalıdır. Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları olan TMMOB ve TTB'nin kendi uzmanlık alanlarındaki birikim, sorumluluk ve yetkilerinin görmezden gelinerek, bu iki birliğin yetki ve sorumluluklarının ticari kurumlara devredilmesi, kamusal fayda anlayışıyla örtüşmemektedir. İşverenin görevlendirdiği veya Ortak Sağlık Güvenlik Birimlerinde çalışan İş Güvenliği Uzman'larının ücretleri ve özlük haklarıyla ilgili bir düzenleme yapılmamış, patron çalışan ilişkisi koparılmamış, denetimin bağımsızlığı ve kamu yararı ilkesi yok sayılmıştır.

Yasa, iş güvenliği alanını piyasalaştırmasının yanı sıra, getirdiği "iş güvenliği uzmanı" tanımlamasıyla, mühendisler ile diğer teknik elemanları aynı kategori altında eşitlemiştir. Bu durum, iş güvenliğinin sağlanması konusunda sakıncalı sonuçlar doğurmaktadır.

Doğru bir işçi sağlığı ve iş güvenliği için:

- İş güvenliği mühendisi, işyeri hekimi, işyeri sağlık memuru ve hemşirelerin mesleki bağımsızlıkları sağlanmalıdır.
- İş kazaları ve meslek hastalıklarının önüne geçilebilmesi için işyerlerinde "önce insan, önce sağlık, önce iş güvenliği" anlayışı yerleştirilmeli; işçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimine önem verilmeli, eğitim almamış çalışana işbaşı yaptırılmamalıdır.
- Meslek hastalıklarına ilişkin çalışmalar geliştirilmeli, meslek hastalıkları hastaneleri işlevlerine uygun olarak yapılandırılmalı ve yaygınlaştırılmalıdır.

- İş kazası araştırmaları gerçekçi ve güvenilir olmalı, işyerlerinde kaza ve meslek hastalıklarına ait bilgiler bir veri tabanında toplanmalı, bu bilgilerden ölçme ve değerlendirme amaçlı yararlanılmalıdır.
- İşçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimlerinde ilgili meslek örgütleri yetkilendirilmelidir.
- Taşeronlaştırmaya her alanda ve her anlamda son verilmelidir.
- Tüm alışanlara iş güvencesi sağlanmalı, sigortasız alıştırma önlenmeli, kayıt dışı ekonomi kayıt altına alınmalıdır.
- Eğitim ve öğretim müfredatı, orta öğrenimden başlanarak işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunu da içerecek Şekilde yeniden düzenlenmeli, btm okullarda işçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimi yapılmalıdır.

Kamu İhale Yasası ve Müteahhitlik

En son düzenlenen haliyle 05 Aralık 2008 tarihinde yürürlüğe giren 5812 sayılı Kanun ile mühendis ve mimarlar, kazanılmış hakları tırpanlanarak ihale sürecinin dışında bırakılmış, kamu ihaleleri için ehli olmayan sermaye sahiplerine verilmiş, Kamu İhale Yasası'nın rekabet ve eşit muamele ilkeleri ortadan kaldırılarak idarelerin istismarına açık, ihalesiz veya göstermelik ihalelerle “adrese teslim ihale” yolu açılmıştır.

Yasa değişikliği ile getirilen “Yapım ve yapımla ilgili hizmet işlerinde denetim faaliyetlerinde bulunan mühendislerin bu faaliyetleri nedeni ile sahip oldukları iş denetleme belgelerinin ilk beş yıl için beşte bir oranında değerlendirilmesi” hükmü, aldığı eğitim gereği üstlendiği işi fen ve san'at kurallarına uygun yapmayı ilke edinen, toplum yararını ve ulusal değerleri ön planda tutan mühendislerin önünde ciddi bir engel olarak durmaktadır.

Dünya ekonomisindeki dalgalanmalar doğrudan doğruya ülkemiz ekonomisini etkilemektedir. Kamu İhale Mevzuatı ve uygulamalarının çözümleyemediği aşırı düşük teklifler sektör karlılığını, dolayısıyla sermaye birikimini engellemektedir. Düşük fiyatlar “iş ahlakı ve etiği”ni de olumsuz etkilemekte ve inşaat kalitelerinin düşmesine neden olmaktadır. ‘Müteahhit’ kavramı ile ilgili bir sınırlamaların olmaması, müteahhit tanımının yetersiz oluşu, parası olan herkesin müteahhitlik yapabilmesi, emtia fiyatlarının artması, iş yapma ve aldığı işi bitirme kararlılığında ciddi sorunların yaşandığı bilinmektedir.

Sektöre giriş-çıkışın kolay olması nedeniyle müteahhit sayısının fazlalığı, bu fazlalığın iş hacimlerinin daralmasına neden olması, bürokratik engellerin fazlalığı, işçilik maliyetlerinin yüksek olması, sertifikalı işçi sayısının az olması, finansman altyapısının zayıf olması, Ar-Ge faaliyetlerinin yetersizliği, sektörün arkasında yer alacak özel ya da devlet kaynaklı finansman ve sigorta imkânlarının kısıtlılığı ve devlet desteği eksikliği, müşavir firmaların yeterli büyüklüğe ulaşmamış olması, aşırı düşük fiyat tekliflerinin kar marjlarını düşürmesi sektörün çözülmesi gereken en önemli sorunları arasında yer almaktadır.

İnşaat sektörünün düzgün ve istikrarlı bir yapıya kavuşturulması için yürürlükte bulunan mevzuattan kaynaklanan sorunları giderilmeli; Ticaret Sanayi Odası, Bakanlık, Belediye ve Vergi Dairesine kayıt yaptıran herkesin bir masa ve bir kasa ile müteahhitlik yapabilmesi engellenmeli; yeni bir “Müteahhitlik Kanunu” çıkarılmalıdır.

Eğitim Politikaları, Teknoloji Fakülteleri ve Teknik Öğretmenler

Geçtiğimiz on yıl içerisinde yaşanan en derin tahribat “eğitim alanında olmuştur. Tüm eğitim sürecinin paralı hale getirilmek istenmesi, bu çerçevede kamu kaynaklarının vakıf okullarına aktarılması, üniversiteye giriş sistemi, “gecekondu” tabir edilen üniversitelerin peş peşe açılması, donanımsız eğitim, fiziki yetersizlik, öğrenci sayısı ile istihdam oranı arasındaki devasa uçurum tahribatın ana noktalarını oluşturmaktadır. Bu süreç sonunda elde edilen mesleğin niteliğinin tartışmalı olacağı açıktır.

13 Kasım 2009 tarihli resmi gazetede yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ile ülkemize teknik öğretmen yetiştiren Teknik Eğitim Fakülteleri, Teknoloji Fakültelerine dönüştürülmüş ve bu okullardan mezun olanlara mühendislik diploması alma hakkı tanınmıştır. Bu uygulama mühendislik alanında telafisi mümkün olmayan bir tahribata neden olacaktır. Kamuoyundan ve özellikle de konuyla yakından ilgili üniversite ve meslek odalarından “kaçırılarak” işlenen bu süreç, bırakınız demokratik ilkeleri, en temel etik değerlerle bile bağdaştırılmaz.

Hükümet, Teknik Eğitim Fakültelerinden mezun olan binlerce gencimizin “atama” ve “işsizlik” sorunlarına çözüm üretmek yerine, sorunun adını değiştirmeye çalışmaktadır. Bir yandan on binlerce teknik öğretmen atama için beklerken, diğer yanda teknik okullarda vekil öğretmenler derslere girmektedir. Teknik

Eğitim Fakültelerinin ortadan kaldırılması, teknik öğretmen açığının giderek artmasına neden olacağı gibi teknik eğitimin niteliğini de düşürecektir. Teknik Eğitim Fakültelerini Teknoloji Fakülteleri haline getirmek, teknik eğitim alanındaki sorunları çözmek yerine, daha da derinleştirecektir.

Teknik öğretmenlere birincisi 2013 yılında yapılan göstermelik bir sınavla mühendislik unvanı verilmesi, Türk Silahlı Kuvvetleri istihkam subaylarının inşaat mühendisi sayılması, yabancı mühendislerin çalıştırılmasıyla ilgili olumsuz düzenlemeler, inşaat mühendisi sayısındaki kontrolsüz artışın etkileri, mesleğimizi bekleyen tehlikeler olarak ortaya çıkmış ve gelecek kaygılarımızın artmasına neden olmuştur.

Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun ve TMMOB Kanunu

Bayındırlık, imar, çevre ve şehircilik etkinliklerinin en önemli aktörü olan mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları ile bunların ürettiği mühendislik ve mimarlık hizmetleri olmaksızın, bir ülkede diğer hizmetlerin arzu edilen şekilde verildiğinden söz edilemez. Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarının içinde bulunmadığı ekonomik bir etkinlik, toplumsal bir hizmet ve sektör düşünülemez. Bu gerçek, içinde yaşadığımız bilgi ve teknoloji çağında daha da iyi anlaşılmaktadır. Son yarım yüzyılda gerçekleşen önemli teknolojik gelişmeler sonucu, mühendislerin ve diğer teknik elemanların önemi daha da artmış; bu elemanların eğitim, deneyim ve yetkinlikleri ile nasıl bir bilgi ve beceri ile donatılmaları gerektiği konusu özel bir önem kazanmıştır.

Ülkemizde mühendislik ve mimarlık meslekleri, 1938 tarihli 3458 Sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkındaki Kanun çerçevesinde yürütülmektedir. Bu Kanun'a göre, diploması olan her mühendis ve mimara, herhangi bir meslekî tecrübe şartı aranmaksızın, sınırsız mesleki yetki verilmektedir. Oysa diploma ile belgelenen eğitim her koşulda çok önemli ve gerekli ise de, bir işi gerektiği gibi yapabilmenin ölçütü olarak yalnız başına yeterli değildir. Eğitimin öğretici, geliştirici, olgunlaştırıcı ve düzeyli bir uygulama deneyimi ile tamamlanması gerekmektedir.

Bu anlayış çerçevesinde, gelişmiş ülkelerde olduğu gibi, ülkemizde de, mesleği etkin biçimde uygulayabilmek için yeterli bilgi ve beceri ile donanmış, yeterince deneyim kazanmış ve etik davranışta bulunma alışkanlığı edinmiş mühendisler aracılığıyla hizmet üretilmesi gerekmektedir.

1938 yılında çıkarılmış Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun ile 1954 yılında mühendis ve mimarları bünyesinde örgütlemek için çıkarılmış TMMOB Kanunu bilim ve teknolojik gelişmeler ve günümüz koşulları dikkate alındığında mühendislik ve mimarlık hizmetlerinin niteliği ve gelişiminde yetersiz ve etkisiz kalmaktadır.

Mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı mesleklerinin nitelik kaybına uğratılmasına yol açan uygulamalar karşısında, mesleki yeterliliği esas alan yeni bir Mühendislik ve Mimarlık Kanunu ile TMMOB Kanunu'na gereksinim vardır.

TÜRKİYE VE MÜHENDİSLİK SORUNLARI

**Doğa Sorun Yaratmaz, Doğa Sorun Çözmez;
Sorunlarımızın Kaynağı İnsan, Çözecek Olan da İnsan!**

100 bini aşan üyesiyle ülkemizin en büyük meslek örgütleri arasında yer alan İnşaat Mühendisleri Odası, toplumsal ve mesleki sorumlulukları gereği sorunların tespitini yaparken aynı zamanda çözüm önerilerini ve taleplerini sıralamayı da bir hak ve görev saymaktadır. İnşaat Mühendisleri Odası Antalya Şubesi olarak, meslek alanımız, meslektaşlarımız ve toplumsal sorunlarla ilgili görüş, öneri ve taleplerimiz aşağıda özetlenmiştir:

Yurtta ve Dünyada Barış İstiyoruz

Ülkemizin geleceği için, yarınlarımız için, **hiç değilse çocuklarımız için** öncelikle barış diyoruz. “Yurtta ve Dünya’da Barış” istiyoruz!

Ülkemiz, Ortadoğu ve Türkiye’deki yeniden yapılanma sürecinde büyük bir kargaşa ve ateş çemberi içinde 7 Haziran 2015 tarihinde yeni bir genel seçime gidiyor. Birincil sorunumuz Yurt içinde yaşanan kampaşmaya dayalı olarak gelişecek kargaşa ortamı, iç savaş riski ile Dünya’nın çeşitli bölgelerinde ve Ortadoğu’da yaşanan savaşlardır. Türkiye, kendi varlığını tehdit eden saldırılar karşısında meşru müdafaa hakkını kullanmak zorunda kalmadığı, hukuki, yasal ve anayasal zorunluluklar dayatmadığı sürece savaştan hep uzak kalmıştır, uzak kalmaya da devam etmelidir.

Siyaset, ırk, din ve mezhep siyaseti olarak şekillendirilmemelidir. Türkiye’de, etnik kimliği, dini, mezhebi siyasetin dayanak noktası haline getirmemelidir. Her ırktan, etnik kökenden, her inançtan, her mezhepten insanların bir arada yaşadığı bir Anadolu coğrafyası siyaseti anlayışı hakim kılınmalıdır. Türkiye, Mustafa Kemal’in “Yurtta ve Dünya’da Barış” anlayışı ile varlığını devam ettirmelidir.

Türkiye’de yaşayanların çoğunluğu Müslüman olmakla birlikte her inançtan, her mezhepten insanlar bu coğrafyada yaşamıştır, yaşamaya devam edecektir. Devleti yok saymadan, hala kamu kurum ve kuruluşları eliyle yapılacak çok önemli işler olduğunu kabul ederek, mülkiyet düşmanlığı yapmadan, özel sektörün ekonominin can damarı olduğunu bilerek, şiddet ve silahlardan arındırılmış bir Türkiye’de barış içinde mutlu yaşayan insanlar için ortak değerler

bütünlüğü yaratılmalıdır. Ancak din, dil, ırk, köken, mezhep ayrımı yapmadan, her türlü ayrımcılığı devlet işlerine bulaştırmadan, kimlik, güven ve güvenlik bunalımı yaratmadan, insan temel hak ve özgürlüklerine ve ülkenin ortak geleceğine inanmış bireyler birlikte barış içinde yaşayabilirler.

Bu nedenle Mustafa Kemal Atatürk'ün “Yurtta ve Dünyada Barış” sözü ortak inanç ve kararlılığımız olmalıdır!

Herkes İçin Sağlık ve Sosyal Güvenlik Diyoruz...

Her İl'e ve her İlçeye yeteri kadar hastane, her mahalleye ve her köye sağlık ocağı yapılmalı; herkes için sosyal güvenlik ve sağlık güvencesi olmalıdır.

İşsizliğin azaltılması için istihdam artışı sağlayacak yatırımlar yapılmalı, gençlerin girişimci potansiyelleri geliştirilmeli, üretime dönük yeni iş alanları teşvik edilmeli ve desteklenmelidir.

Hiçbir geliri olmayan her yurttaşın genel sağlık sigortası primleri devlet tarafından karşılanmalı, sağlık hizmetlerinden bedelsiz yararlandırılmalıdır.

Asgari ücret, yoksulluk sınırının üstünde, insanca yaşama koşullarına göre yeniden belirlenmeli, devlet yoksula, yetim ve muhtaca sahip çıkmalıdır.

Emekli maaşları arasındaki dengesizlikler giderilmeli, en az emekli maaşı 4 kişilik bir ailenin asgari geçim standardının üzerinde olmalıdır.

Eğitim ve Öğretim Türkiye'nin Geleceğidir!

Eğitim ve öğretimde, kültür, din, dil, tarih, müzik alanlarında evrensel değerler, Atatürk ilke ve devrimleri doğrultusunda, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre devletin gözetim ve denetimi altında yeniden yapılanma ve aydınlanma süreci başlatılmalıdır.

Yüzdeyüz okur-yazarlık hedeflenmeli, kadınlarımızın eğitim ve öğretimine öncelik verilmelidir.

Mevcut eğitim sistemi yerine, deneme yanılma yöntemiyle her yıl değişmeyecek, fırsat eşitliğine dayalı, nitelikli ve uygulamalı eğitime dönük yeni bir sistem geliştirilmelidir.

Çocuklar, gençler, kadınlar tarikatların ve şiddetten beslenen aşırı uçların eline bırakılmayacak kadar değerlidir. Ülkemizin geleceği için özgür ve eşit birey yetiştirecek, cehaletle mücadele eden, bağınazlık, yobazlık ve hurafelerden arındırılmış, sevgi ve barıştan yana bir eğitim sistemi kurumsallaştırılmalıdır.

Nitelikli meslek mensupları yetiştirebilmek için, fiziki, sosyal ve kültürel altyapısı tamamlanmış okul ve üniversitelerde nitelikli eğitim ve öğretim kadrosu yetiştirilmeli, yurt dışına beyin göçünü engelleyecek tedbirler alınmalıdır.

Üniversitelerde kontenjanlar ihtiyaç ve istihdam planlamasına göre belirlenmelidir.

Okullar, üniversiteler bilim ve teknoloji yuvası olmalı, araştırma-geliştirme olanakları artırılmalı, yeni buluşlar teşvik edilmeli ve desteklenmelidir.

Üretim Varsa, İş, Aş ve Huzur Vardır;

İş olmazsa aş olmaz; aş olmazsa huzur ve güven olmaz!

İç ve dış borçlar yeniden yapılandırılmalı, üretim ekonomisine geçilmeli, dışa bağımlılık azaltılmalıdır.

Tarım, turizm ve ticaret olanakları geliştirilmeli, çeşitlendirilmeli, tüketen değil, üreten ekonomi modeli benimsenmelidir.

İstihdam, üretim ve ihracat seferberliği başlatılmalı, ülkemizde kalıcı istikrar, huzur ve güven ortamı sağlanmalıdır.

Her ile yöre özelliklerine göre yüksek katma değer yaratacak çevre dostu 10 fabrika yapılmalıdır.

Kentsel ve kırsal yerleşmeler ile endüstri, ulaşım, turizm, altyapı gibi yatırımlar düşük maliyetli verimli tarım topraklarına yönlendirilmemeli, nitelikli tarım alanları mutlaka korunmalıdır.

“Toprak Ana, Devlet Baba Projesi” ile yeni bir toprak ve tarım yönetim düzeni oluşturulmalıdır.

Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan araziler ekonomiye kazandırılmalıdır. Tarım yapılabilecek işlenmeye elverişli toprakların özellikleri ve verimliliği değerlendirilmelidir. Devlet eliyle arazi toplulaştırılması ve sulama sistemleri ile tarıma elverişli hale getirilen devletin hüküm ve tasarruf hakkı korunan toprakların kullanım hakları topraksız yöre insanlarına 10 yılı geçmeyen sürelerle bedelsiz olarak tahsis edilmelidir. Topraksız yöre insanların yerli tohum, özgün ürün çeşitliliği ile üretim yapmaları; büyükbaş hayvan besiciliği çiftlikleri kurmaları sağlanmalıdır. Yüksek katma değer yaratan ürünler için pazar çeşitliliği artırılmalı, ihracat teşvik edilmeli, desteklenmeli, ekonomik ve toplumsal refah sağlanmalıdır.

Türkiye'nin her yöresinde devam eden yurt, mera ve yayla davaları ile diğer arazi sorunları çözülmeli, arıcılık, küçükbaş hayvancılığı teşvik edilmeli, desteklenmeli, bal ve arı ürünleri ile organik et ve süt ürünlerinin ekonomiye katkısı artırılmalıdır.

Balıkçılık, tavuk ve hindi çiftlikleri geliştirilmeli, ihracat olanakları desteklenmelidir.

Yurt dışında çalışan vatandaşlarımızın Türkiye'de yatırım yapmalarını teşvik edecek güven veren bir model geliştirilmelidir.

Kayıt dışı ekonomi kayıt altına alınmalı, haksız rekabet önlenmeli, adil bir vergi düzeni kurumsallaştırılmalıdır.

Demokrasi ve Hukuk Olmazsa Güvenlik Olmaz; Korkulan değil, sahiplenen, sahiplenen devlet istiyoruz!

Doğal yaşam dengesinden, en temel insan hak ve özgürlüklerinin yasal ve anayasal güvencesinden ödün verilmemelidir.

Seçim barajının olmadığı, milletvekillerinin halk tarafından seçildiği bir seçim sistemi ve toplumun her kesiminin temsil edildiği bir parlamento istiyoruz.

Doğru bir ulaşım politikası için:

- Ulaşımında uzun ve kısa erimli hedefleri ve stratejileri belirleyen ve plan metinlerinde yazılanların hayata geçirileceği bir **“Ulaştırma Ana Planı”** yapılmalıdır.
- Ülke genelinde ve kentlerimizde birbiriyle entegre ve bütünlüklü olarak; kentlerin tarihsel ve kültürel dokusu, çevre ve ekonomik boyutları dikkate alınarak **“Ulaşım Master Planları”** yapılmalı, planlamada karayolu, havayolu, denizyolu ve demiryolu taşımacılığı birlikte düşünülmeli, aralarındaki aktarma ve eşgüdüm sağlanmalıdır.
- Ulaşım planlaması tek elden eşgüdüm içinde yönetilmeli, ulaşım yatırımları mutlaka plan dayalı olarak gerçekleştirilmelidir.
- Kent içi ulaşımında büyük bir rahatlama sağlaması beklenen raylı sistemler, yanlış güzergah seçimleri, zaman planlamasında yapılan hatalar, standart gözetmeyen yanlış sistem ve araç seçim kararları nedeniyle kent yaşamına gereken katkıyı sağlamamakta ve önemli kaynak kaybına sebep olmaktadır. Ulaşım politikalarında tek çözüm olarak sunulan karayolları yatırımları yerine doğru planlanmış kent içi ve kentler arası raylı sistem yatırımlarına ağırlık verilmelidir.
- Ulaşım kültürü ve güvenliği için eğitim programları ve görsel eğitime önem verilmelidir. Trafik güvenliğinin sağlanması için okul öncesi, ilköğretim ile yetişkinlere yönelik eğitim yapılmalıdır. Sadece sürücüler değil yayalar ve yolcular da bu eğitim kapsamına alınmalıdır. Radyo ve televizyon gibi kitle eğitim araçlarında eğitici yayınların izlenebilir saatlerde yapılması sağlanmalıdır.
- Ulaşım ve trafik konularında mahkemelerde bilirkişilik yapacaklarda; ilgili meslek odası tarafından bu konularda eğitilip belgelendirilmiş olmaları şartı aranmalıdır.
- Her il'e demiryolu ulaşımı sağlanmalı, yeteri kadar hava limanı ve her kıyı kentine liman yapılmalıdır.

- Şehirlerarası taşımacılıkta da toplu taşımacılığa önem verilmeli, yeni demiryolu hatları yapılmalı, mevcut demiryolları bir an evvel iyileştirilerek ulaşım konforu sağlanmalı ve demiryolu taşımacılığı özendirilmelidir.
- Yük taşımacılığında da demiryolu ve denizyolu taşımacılığına ağırlık verilmeli, konforlu demiryolu seferberliği başlatılmalıdır.
- Denizyolu, demiryolu, karayolu, havayolu, su yolu, boru hatları kombine taşımacılığı bütün ülkede hayata geçirilmelidir.
- Özellikle sahil turizmine yönelik ve kısa mesafelerde denizyolu taşımacılığı artırılmalıdır.
- Ulaştırma planları, imar planlarıyla birlikte değerlendirilmelidir. Yerel yönetimler ulaşım da günü kurtaran geçici çözümler aramak yerine, mühendislik ve planlama çerçevesinde **“araç değil insan için ulaşım”** yaklaşımıyla çözüme gitmelidir.
- Oda’mız, Kentlerimizde, sürdürülebilir bir ulaşım planlaması çerçevesinde ulaşım ana planları yapılmasının zorunlu olmasını, kentlerimizin ulaşım ve trafik sorunlarının bu planlara göre yapılmasının sağlanmasını, kaynakların doğru kullanılıp kullanılmadığının izlenmesini talep etmektedir.

Su Yaşam Hakkı, Enerji İnsan Hakkı

Dünyamızın karşı karşıya bulunduğu en önemli sorun “Küresel Isınma”, küresel iklim değişiklikleri sonucu yaşanabilecek felaketler olacaktır. Küresel iklim değişiklikleri sonucu yaşanabilecek taşkın ve sel gibi şiddetli meteorolojik olayların etkilerinden korunmak, eriyen buzulların denizlerdeki su seviyelerinde yaratacağı yükselmeleri göz önünde bulundurarak deniz kıyısındaki yerleşimlerin gelecekte yaşayabileceği olumsuzluklara hazırlıklı olmak için çeşitli senaryolar geliştirilmelidir.

Su yaşam hakkıdır; özel şirketlere ve yabancılara bırakılmayacak kadar stratejik öneme sahiptir. Su ve enerji konusunda kendi kendine yeten bir ülke olabilmemiz için bütünleşik su yönetimine ihtiyaç vardır. Gelecekte yaşanabilecek küresel bir su kıtlığı su savaşlarının yaşanmasına neden olacaktır. Yeraltı ve yerüstü sularının korunması canlıların yaşam hakkının korunmasıdır. Önümüzdeki 50 yıl içinde

yaşanabileceği öngörülen kuraklık için tarım politikaları belirlemek, su yönetim ve enerji üretim süreçlerini bu yeni duruma göre yapılandırmak gerekmektedir.

Her geçen gün artan enerji ihtiyacı yeni enerji yatırımlarını gündeme getirmektedir. Çözüm enerji bahanesiyle ekolojik sistemi ve doğal yaşam dengesini bozan ve su kullanım hakkını özel şirketlere devreden gelişigüzel HES yapımları değildir.

- Bu nedenle, çevre ve toplumla uyumsuz projelerden vazgeçilmelidir.
- **Enerjiden yararlanmak çağdaş bir insan hakkıdır.** Bu nedenle enerjinin tüm tüketicilere yeterli, kaliteli, sürekli, düşük maliyetli ve sürdürülebilir şekilde sunulması temel bir enerji politikası olmalıdır.
- Enerji üretiminde ağırlık; yerli, yeni ve yenilenebilir, dönüştürülebilir enerji kaynaklarına verilmelidir. Enerji planlamaları, ulusal ve kamusal çıkarların korunmasını ve toplumsal yararın artırılmasını, yurttaşların ucuz, sürekli ve güvenilir enerjiye kolaylıkla erişebilmesini hedeflemelidir.
- Türkiye'nin enerji envanteri çıkarılmalıdır. Kamusal planlamayı, kamusal üretimi ve yerli kaynakların kullanımına ağırlık vermeyi reddeden özelleştirme politikaları terk edilmeli, yatırımlar kamu eliyle yapılmalıdır.
- Tüm enerji sektörleri, petrol, doğal gaz, kömür, hidrolik, jotermal, rüzgar, güneş, biyoyakıt, maden vb. için strateji belgeleri hazırlanmalı; "Yenilenebilir Enerji Stratejisi ve Faaliyet Planı" ve "Türkiye Genel Enerji Strateji Belgesi ve Faaliyet Planı" oluşturulmalıdır.

Enerji ihtiyacının karşılanmasında dışa bağımlılık azaltılmalı, Türkiye'nin kendi kendine yetebilecek temiz enerji kaynakları seçenekleri değerlendirilmeli, enerji strateji ve eylem planlarını güncellenmelidir.

Ülkemizde mevcut temiz enerji kaynaklarının verimli kullanılması, enerji strateji ve eylem planı doğrultusunda yeni enerji kaynaklarının devreye sokulması halinde nükleer enerji tesisi yapmaya ihtiyaç olamayacağını düşünüyoruz. Türkiye'nin nükleer enerji santralleri yerine dönüştürülebilir enerji kaynaklarından yararlanması gerekmektedir.

26 Mart 2015 tarihli TBMM 24. Dönem 5. Yasama Yılı 84. Birleşiminde Kayseri Milletvekili Yusuf Halacoğlu, Genel Kurul Tutanağına geçen konuşmasında

Enerjide dışa bağımlılığı ortadan kaldıracak çok önemli bilgiler vermektedir.

Halacoğlu'nun konuşmasının özeti şöyle:

“Avrupa’da özellikle Fransa ve Almanya’da yavaş yavaş nükleer enerji santralleri kapatılmaya başlanmış durumda. Bunun yerine dönüştürülebilir enerjiler kullanılıyor güneş enerjisi, rüzgâr enerjisi gibi. Türkiye bu konularda son derece şanslı bir ülke... Özellikle uranyumdan önce ve bu kadar Japonya’ya bağımlı olmak ve dünyaya bağımlı olmak yerine aslında Türkiye’de bir önemli enerji madeni var. Bunu neden Enerji Bakanlığımız göz ardı eder anlamıyorum. Şu an Almanya’da ve Çin’de bunun santralleri kurulmuş ve çalışır durumda.

Öyle ki sadece 30 metreküplük bir reaktör 3 bin megavat enerji üretebilmektedir. Tekrar ediyorum, 30 metreküplük bir alanda bu santral 3 bin megavat enerji üretebilmektedir. Evet, bu maden dünyada Türkiye’nin ikinci sahip olduğu bir ülkedir. Adı toryum. Toryum madeni geçmiş dönemlerde çözümlenmesi zor bir element olduğu için bu konularda fazlaca itibar görmeyen bir madendi ama şu sıralarda Hindistan’da 2020 yılına kadar enerjisinin yüzde 30’unu karşılamaya yönelik bir proje devam etmektedir.

Değerli arkadaşlar, Türkiye’de toryum madeninin tespit edilmiş şu anki miktarı 880 milyon ton, 880 milyon ton. Öyle ki şöyle söyleyeyim: 1 ton toryum madeni 200 ton uranyuma karşılık gelmektedir. Tekrar ediyorum, 1 ton toryum madeni 200 ton uranyuma karşılık gelmektedir. Türkiye’nin üzerinde oturduğu bu maden değer olarak, işlenmemiş değer olarak şu an 120 trilyon dolar karşılığındadır, 120 trilyon dolar karşılığındadır. 1 ton uranyum ayrıca 3,5 milyon ton kömüre bedeldir. Bu çerçevede içerisinde düşünecek olursak 50 ton uranyumla, 50 ton uranyumla 50 gigavat enerji üretebilecek durumdayız, 50 gigavat enerji üretebilecek durumdayız. Şimdi, böyle bir imkân varken bunlara meyletmek, bununla ilgili gerekli değerlendirmeleri yapmak yerine neden doğrudan doğruya nükleer enerjiye geçilmektedir?

Türkiye Enerji Vakfı’nın raporunda millî toryum teknolojisine sahip olunmasının rezerv açısından dünyada ikinci sırada bulunan Türkiye’ye dört büyük fırsat sunacağı belirtilerek millî bir toryum teknolojisine sahip olunması sayesinde Türkiye yakın gelecekte gerçek bir uluslararası enerji merkezine ve teknoloji ihraç

ülkesine dönüşebileceği belirtilmektedir. Bununla enerjide dışa bağımlılık sona erecektir.

Bunu yaptığımız takdirde sanıyorum ki Türkiye nükleer enerji gibi tehlikeli bir santral sevdasından vazgeçecektir.”

Ayrıca dünyadaki Bor Madeni rezervlerinin %70'i Türkiye'de bulunmaktadır.

- **Türkiye, “Toryum” ve “Bor” madenleri gibi dönüştürülebilir, güneş, rüzgar gibi yenilenebilir enerji kaynakları sayesinde enerjide dışa bağımlılıktan kurtulabilir.**
- Türkiye, bir güneş ülkesidir; sürekli esen rüzgarları vardır. **“Türkiye Güneş Kentler Kentsel Dönüşüm Projesi”** yapılmalı; **“Güneş Kentler Strateji Belgesi ve Eylem Planı”** hazırlanmalıdır. Güneş enerjisi için hazırlanan proje, strateji ve eylem planı, aynı şekilde **“Rüzgar Enerjisi”** için de yapılmalıdır.
- Enerji üretim tesislerinde, yeni santrallerin kurulum aşaması ile elektrik iletim ve dağıtım aşamalarında enerji verimliliği kriterlerine uyulmalıdır.
- Hammadde, kalifiye iş gücü ve teknolojik temelde dışa bağımlı olduğumuz nükleer enerji santralleri ile Türkiye'nin enerjide dışa bağımlılığı daha da artmaktadır. Kurulum, işletim ve söküm maliyetleri, çevresel etkileri, atık sorunları ile gelişmiş ülkelerin terk ettiği nükleer santral macerasına son verilmelidir.
- Geleceğimiz yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizdir. Çevre ile barışık, insan odaklı bir madencilik anlayışı tüm toplumun yararınadır. Ancak maden arama bahanesiyle çevreyi tahrip eden, dağlarımızın taşını, toprağını, ormanlarını talan eden, arıların bal yapmasını, tarım alanlarının ürün vermesini engelleyen, insanların temiz hava hakkını yok eden Taş Ocakları istemiyoruz; vahşi taş ocağı işletmelerinin ruhsatlarının iptal edilmesini istiyoruz.
- Gelecekte gereksinim duyacağımız ve titizlikle saklamamız gereken stratejik madenlerimiz belirlenmeli ve korunmalıdır. Stratejik madenler kamu eliyle işletilmeli, sektörde özelleştirme ve taşeronlaştırma politikalarından derhal vazgeçilmelidir.

TALEP VE ÖNERİLERİMİZ

Ülkemizin Geleceği Mesleğimizin Geleceğidir!

İnşaat Mühendisleri Odası Antalya Şubesi;

- İnşaat Mühendisliği mesleğinin nitelik kaybına uğratılmasına yol açan uygulamalar karşısında, 1938 tarihli 3458 Sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun yerine mesleki yeterliliği esas alan yeni bir mühendislik yasası talep etmektedir;
- 1954 yılında çıkarılan 6235 sayılı TMMOB Kanunu yerine yeni bir TMMOB yasası ve inşaat mühendisliği mevzuatının çağdaş normlara göre revize edilmesini talep etmektedir;
- Kamu İhale Sistemi, “adrese teslim ihale” anlayışının dışına çıkarılmalıdır. Kamu İhale Yasası aldığı eğitim gereği konunun uzmanları olan mühendis ve mimarlara ayrıcalıklı hükümler içermelidir; Sağlıklı bir kentleşme ve güvenli bir yapılaşma oluşturulabilmesi için, ilgili meslek odaları ve ilgili kurumlarla birlikte ortak akılla hazırlanmış yeni bir Yapı Denetim Yasası, İmar Yasası, Kamu İhale Yasası talep etmektedir;
- Yapı Denetim Kuruluşlarında denetçi ve kontrol mühendisi olarak çalışan meslektaşlarımızın uzmanlığı belgelendirilmiş ve mesleki etik değerlere sahip olmasını öngören, özlük haklarını koruyacak yasal düzenlemelerin yapılmasını talep etmektedir;
- Kamu yatırımlarına bütçeden ayrılan payın artırılmasını, Kamuda istihdamın artırılmasını, meslektaşlarımızın özel sektörde “ucuz işgücü” olarak değerlendirilmemeleri için gerekli olan yasal düzenlemelerin yapılmasını talep etmektedir;
- Kamunun ülke yatırımlarında öncü görevini tekrar üstlenmesini ve buna bağlı olarak kamu yatırımcısı kuruluşların güçlendirilmesini talep etmektedir;
- Bu doğrultuda mevcut yasalarda tarif edilen mühendislik hizmetlerinin gerçekleştirilebilmesi ve mühendislerin güvenceli bir şekilde meslek

hayatlarına devam edebilmeleri için özlük hakları konusunda gerekli yasal düzenlemelerin yapılmasını talep etmektedir;

- Mühendislik ücretlerinin geçim standartları endeksine göre belirlenmesini, güvencesiz, esnek istihdam modelleri yerine iş güvenceli, eşit işe eşit ücret anlayışının çalışma yaşamına hâkim kılınmasını talep etmektedir;
- Kentsel Dönüşüm adı altında yapılan, “Afet Riskli Alanların Dönüştürülmesi” projelerinin yapı stoku envanter çalışması yapılarak ve öncelikle deprem riskinin yüksek olduğu bölgelerden başlayarak, fiziki ve ekonomik ömrünü doldurmuş yapıların bulunduğu bölgelerde yapılması, ortaya çıkacak değer artışından paydaşlar ve bölge insanların faydalanması konusunda bir yasal düzenleme yapılmasını talep etmektedir;
- Rant odaklı, çevresel ve sosyolojik etkileri hesaba katılmaksızın hazırlanan kentsel dönüşüm projeleri ve uygulamaları yerine halkla birlikte kamu yararına şehircilik esasları ve planlama ilkeleri doğrultusunda afet zararlarını en aza indirecek yerinde dönüşüm projeleri talep etmektedir;
- Ülkemizde ekolojik sistemin, doğal yaşamın, SİT alanlarının, orman, mera ve yaylakların korunması ve bu çerçevede kıyıların, içme suyu kaynaklarının, doğal güzelliklerin korunmasını ve gelecek kuşaklara aktarılmasını, doğal hayata zarar veren / verecek projelerin yapımına izin verilmemesini talep etmektedir;
- Tarihi ve kültürel varlıklarımızın korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması için restorasyon proje ve yapım işleri tamamlanmasını ve turizmin hizmetine sunulmasını talep etmektedir;
- İş Güvenliği Mühendisliği, mühendislik mesleğinin icrasıdır. İş güvenliği uzmanlığı mühendis olmayanlara kapatılmalıdır;
- İşçi sağlığı ve güvenliği alanında yapılan yasal düzenlemelere konunun birinci dereceden muhatabı olan TMMOB ve TTB mutlaka dahil edilmelidir;
- “Evsizlere ev, işsizlere iş sağlama, yoksulları ev sahibi yapma” hedefi ile yola çıkan TOKİ yasal düzenlemelerden aldığı kontrolsüz yetkiyle bugün artık varsıllara “akıllı” evler üretmekle meşguldür. TOKİ eliyle kent merkezleri yoksullardan ve yoksul mahallelerden arındırılmakta, hatta mahalle kavramı

ortadan kaldırılmaya çalışılmakta, gecekondu bölgeleri kentsel dönüşüm adı altında “akıllı” binalardan oluşan “uydu beton kentlere” dönüştürülmektedir;

- Bugün devasa bir devlet şirketine dönüşmüş olan TOKİ özel sektörle rekabet yerine asli görevi olan “Dar gelirliilere konut üretme” amacına hizmet etmeli, TOKİ inşaatları Yapı Denetim Kanunu kapsamında denetlenmelidir;
- Yıkılmış ve yıkılacak halde bulunan, hükümet, yerel yönetimler ve mülk sahibi tarafından kaderine terkedilmiş metruk durumdaki kültürel varlıkların envanteri çıkarılmalı, bölge ve mahalle bazında ilgili kurum ve kuruluşlarla yapılacak ortak çalışmalar sonucu karar alınmalıdır. Antalya Kaleiçi, Balbey ve Haşim İşcan mahalleleri için alınan kararlar ivedilikle hayata geçirilmelidir;
- Kamuda meslektaşlarımızı güvencesiz çalıştırmanın yasal dayanağı olan 4/C uygulaması ve taşeron sistemi kaldırılmalıdır;
- Torba Yasayla 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nda yapılan değişikliklerin Anayasa’nın sosyal devlet ilkesine verdiği zararlar ortadan kaldırılmalıdır;
- Eğitim sistemi bir kamu hizmetidir. Devlet üniversitelerinin içini boşaltarak vakıf üniversitelerini “cazip” hale getiren politikaların önüne geçilmeli, bütçeden eğitime ayrılan pay artırılmalı, yeterli fiziki ve teknik alt yapı oluşturulmadan üniversite açılmasına son verilmelidir;
- Ülkemizin teknik öğretmen ihtiyacını karşılayan ve nitelikli ara eleman yetiştirilmesinde önemli yeri bulunan Teknik Eğitim Fakülteleri’nin Teknoloji Fakültelerine dönüştürülmesi, teknik öğretmenlere mühendis unvanı verilmesi, istihkam subaylarının inşaat mühendisi sayılması bir yandan nitelikli eğitimci açığını artırırken diğer yandan uzun erimde ucuz ve niteliği sorgulanır mühendis istihdamına yol açacaktır. Bu kararlardan bir an önce dönülmelidir.
- **İnşaat Mühendisleri Odası Antalya Şubesi; Demiryolları, karayolları, köprüler, viyadükler, limanlar, barajlar, sulama kanalları, enerji tesisleri, sanayi kompleksleri, gökdelenler, toplu konutlar, spor tesisleri, anıt binalar inşa ederek yaşam kalitesinin artmasında önemli rol üstlenen inşaat mühendislerinin bir başka misyonu da hiç kuşkusuz daha demokratik ve yaşanabilir bir toplum inşa edilmesine katkı koymak ve buna ilişkin talepleri her platformda dile getirmektir.**

ANTALYA KENTİ MÜHENDİSLİK SORUNLARI

Yapılan arkeolojik kazılar sonucunda elde edilen bulgulardan Antalya ve bölgesinde, günümüzden 50 bin yıl önce insanların yaşadığı kanıtlanmıştır. Bu kanıtlar Antalya'nın 27 km. kuzeybatısında, Karain mağarasında bulunmuştur. Büyük Hitit krallığı, Pamfilya, Likya, Klikya, Lidya kent devletleri hakimiyetinde geçen süreçle bugünkü Antalya kentinin bilinen tarihi Bergama kralı 2. Attalos ile MÖ 2.yüzyılda başlar. Roma ve Bizans egemenliği 1207 yılına kadar sürer. Daha sonra Selçuklular, ardından Osmanlılar hakimiyeti altında önemli bir liman kenti olarak devam eder. Birinci Dünya savaşında İtalyanların işgaline uğramış, 29 Ekim 1923'te kurulan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bir ili olarak tescil edilmiştir.

Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk 1930 yılının ilkbaharında ilk kez gördüğü Antalya'da lacivert denizlerin ardındaki dağların anlık renk değişimini izlerken **“Antalya hiç şüphesiz ki dünyanın en güzel yeridir”** der. Antalya, tarihi, doğal ve turistik değerleriyle, yetmişli yıllarda çok yönlü bir gelişim ve değişim olgusunu yaşamaya başlamıştı. 1950 yılında 27.515 olan Antalya merkez nüfusu, 1960'da 50.908, 1970'de ise 95.616 olmuştu. 1970'li yıllardan başlayarak hızlı bir kentleşme ve genişleme içine giren Antalya merkez nüfusu 1980'de 173.501, 1990'da 378.208, 2000'de 603.190, 2010'da 1.000.081, 2013 yılı bütüncül nüfusu ise 2.158.265 olmuştur. Antalya ili yüzölçümü 20.723 km² olup, bu rakam Türkiye yüzölçümünün %2,6'sı kadardır. Antalya'nın sahil şeridi uzunluğu 640 km'dir. 2014 ADNKS'ne göre Antalya, 2.222.562 kişilik nüfusu ile 81 il arasında 5. sıradadır; nüfusunun %50,5'i erkek, %49,5'i kadındır.

Kentlerimizin mevcut durumu aslında ihtiyacın ne olduğunu resmediyor. Bugün kentlerimiz deprem riski bahane edilerek, ranta dayalı yüksek emsal kararlarıyla sosyal ve teknik altyapı yetersizlikleri göz ardı edilerek büyük alışveriş merkezleri, alt-üst geçitlerin, ultra lüks akıllı binalardan oluşan sitelerin, kentsel dönüşüm adı altında uygulanan talan projelerinin cenderesi altındadır. Ulusal/Uluslararası büyük sermaye gruplarının ihtiyacı, kent için geliştirilen projelerin belirleyicisi haline getirilmiştir. İnsan için kentten, sermaye için kente geçilmiş, insanın temel ihtiyaçlarını karşılamaya dönük programlar devre dışı bırakılmış, sosyal devlet uygulamaları ve insanı merkezine alan girişimler muteber görülmemiştir. Başta deprem olmak üzere her türlü afete dayanıklı, enerji tasarruflu, konforlu, sosyal

donatı alanları ve yeşil dokusuyla, tarihi, doğal ve kültürel yapısı korunmuş yaşam çevrelerinde insanca yaşayabilmek her vatandaşın hakkı olmalıdır.

Genel seçimler öncesi:

- Kentsel değerlerin kentlilerin olduğu gerçeğinin kabul edildiği,
- Ortak kullanım alanlarının ve yeşilin korunduğu,
- Sosyal devlet uygulamalarının merkezi ve yerel yönetim anlayışının odak noktasına alındığı,
- Deprem önlemlerinin birincil derecede belirleyici ilan edildiği,
- Kentsel dönüşümün barınma hakkını güvenceye alacak şekilde projelendirildiği,
- Güvenli yapı üretimi ve sağlıklı kentleşmenin sağlanmasında meslek odalarının sorumluluk sahibi kılındığı ve yetkilendirildiği,
- Meslek Odalarının kamu adına yaptığı mesleki denetimin önündeki bütün engellerin kaldırıldığı bir Türkiye'ye duyulan ihtiyaç, Odamız tarafından dile getirilecektir.

İnşaat Mühendisleri Odası Antalya Şubesi, kentlerimizde var olan sorunların aşılması, sağlıklı, yaşanabilir ve güvenli kentsel çevrelerin üretilmesi ve kentsel yaşam kalitesinin iyileştirilmesini öngörmekte; kent halkının, emek ve meslek kuruluşlarının demokratik katılımını ve denetimini sağlayacak bir anlayışın geliştirilmesini, öncelikli ve temel hedef olarak görmektedir. Bugün kentlerimize baktığımızda, barınma, altyapı, ulaşım, enerji, sağlık, eğitim, kültür ve çevre konularında sorunlar bulunmaktadır. Kentlerimiz, deprem, sel, taşkın, heyelan ve yangın gibi afetlere hazırlıklı değildir. Kentlerimiz, sürekli ve plansız büyümekte; enerji, ulaşım, su, çöp, atıksu gibi teknik altyapı hizmetleri ile açık yeşil alan, eğitim, sağlık, kültür tesisleri yetersizliği nedeniyle toplumsal alanda da sosyal yarılma, ayrışma ve kültürel yozlaşma sorunları yaşamaktadır.

“Kentlin sakini değil, sahibi olmalıyız.”

İnşaat Mühendisleri Odası Antalya Şubesi, bu belgeyle kentlerimizin yönetiminde çağdaş anlayışla kamu yararının, bilimin ve hukukun esas alınması için, milletvekili seçim süreci ve yerel yönetim anlayışına ilişkin politika, düşünce, uyarı ve önerileri kamuoyu ile paylaşmayı amaçlamaktadır. Meslek alanları ile ilgili ülke gerçeklerini ortaya çıkarmayı tüm bilgi birikimini ülkenin ve halkın yararına kullanmayı temel çalışma ilkesi olarak görmektedir. Kentimizle ilgili meslek alanımızı ilgilendiren sorunlara sahip çıkmaya ve bu sorunların çözümüne yönelik katkı sağlamaya her zaman olduğu gibi bugünde hazırdır.

Mera, orman, tarım alanları ve kıyı şeritleri gibi alanlar da dahil olmak üzere Antalya'da bugüne kadar kamunun elinde kalan 100. Yıl, Dokuma, Pil Fabrikası, Karayolları, eski Köy Hizmetleri, eski SSK, eski Devlet Hastanesi, Atatürk Stadyumu, Narenciye, Vakıf Çiftliği ve benzeri araziler kentin gerçek sahipleri tarafından titizlikle korunmalıdır.

Antalya, geçmişi ile gelecek arasında sıkı bağlarla köprü kurabilen, doğal olarak sahip olduğu muhteşem potansiyeli halkının huzuruna, mutluluğuna ve zenginliğine aktarabilen bir kent olmalıdır.

Oda olarak, merkezi ve yerel yönetimlerde hantal bürokrasi, iş yapma, denetleme ve hızlı sonuç almada yavaş işleyiş istemiyoruz;

Katılımcılık, şeffaflık, mevcut sorunlara köklü ve kalıcı çözümler, yeni, fark yaratan, uygulanabilir vizyon projeler ve meslek odalarıyla işbirliği istiyoruz.

Antalya, mutlu insanların yaşadığı ve öz değerleriyle dünyada öne çıkan bir kent olmalıdır.

Antalya, her dünyanın ölmeden önce bir kez görmek isteyeceği bir kent olmalıdır.

Antalya, Çevre Düzeni Planına uygun bütüncül Nazım İmar Planı, Ulaşım Ana Planı, Deprem Ana Planı ile uyumlu Kentsel Dönüşüm ve Değişim Ana Planı yapılmış; 100 yıllık geleceği planlanmış bir kent olmalıdır.

Antalya, güneş enerjisi ile elektrik üreten, kullanan ve aydınlanan "Güneşkent Antalya" olmalıdır.

Yurt dışında sadece paket turlarla gelinip denize girilen bir yaz turizmi merkezi sanılan Antalya'nın diğer değerlerinin yanında tüm topraklarıyla bir açık müze olduğu dünyaya anlatılmalıdır.

Antalya'da, bir tarihi mirasa rastlanmadan beş kilometre bile gidilemez. İnsanlarımız tarih boyunca bölgede yaşamış tüm toplumların kültürel izlerini canlı olarak günümüze taşımıştır. Büyükşehir ve sahillerimizin yanında Belde ve Köylerden mahalleye dönüştürülen yörelerimiz tarihi, kültürü, doğası, folkloru, doğal, kültürel ve tarihi mirasları dünyaya tanıtılmalı, alternatif turizm seçenekleri değerlendirilmelidir. Özetle, köylü ekmeğin için şehre gitmemeli, dünya ekmeği köylünün ocağına getirmelidir.

TALEP VE ÖNERİLERİMİZ

► **Hedef: Turizmde, Tarımda: “Akdeniz’e Başkent Yeni Antalya” olmalıdır.**

Antalya'nın kimliği korunmalı, sektörel bazda bir vizyona sahip olmalıdır. Turizm ve Kültürel Sektör dışında başta Sanayi Sektörü olmak üzere diğer sektörlerinin oluşumuna ve gelişimine izin verilmemelidir. Temiz hava, temiz su, temiz toprak, temiz deniz, güneş, kum, Lara Kumulları, kum tepelikleri, yeşil alanları, yaylaları, ormanları ve falezleri Antalya'nın vizyonu ve imajı olmalıdır.

- Antalya'nın milletvekilleri, yönetimi, yöneticileri, her tür ranttan uzak, Antalya'nın kimliğini, vizyonunu ve imajını koruyacak ve geliştirecek misyona sahip olmalıdır.
- Antalya'nın sorunlarına kısa dönemde popülist ve palyatif çözümler yerine, dünyanın gelişmiş kentlerinde olduğu gibi Antalya'nın gelecekteki sorunlarını çözmeye yönelik alt ve üst yapı projeleri hazırlanmalı ve kısa sürede uygulanmaya başlanmalıdır.
- Antalya'nın gelecekte trafik ve ulaşım sorununu çözmek, çevreye duyarlı ulaşım sistemini sağlamak için, “Ulaşım Master Planı”, merkez odaklı yerine yeni Antalya Büyükşehir sınırlarına göre revize edilmelidir. Lastik Tekerlekli Toplu Taşıma yerine, Raylı Toplu Taşıma Sistemine öncelik verilmeli, Deniz Ulaşım Sistemi değerlendirilmelidir.
- Mezbaha - Müze arasında çalışan tramvay hattı Araştırma Hastanesi - Meltem - Akdeniz Üniversitesi'ne kadar uzatılmalıdır.
- Kepezaltı - Meydan arasında çalışan mevcut tramvay hattı Hava Limanı, EXPO alanı ve Kundu-Belek Turizm Bölgelerine kadar uzatılmalıdır.
- Kent içi ve kent dışı ulaşım projelerine, bulvar, cadde, sokak ve kaldırımların norm ve kalitesine, yol ve trafik işaretlerine ve güvenlik sistemlerine gereken önem verilmeli ve yeni otopark alanları oluşturulmalıdır. Caddelerde olduğu gibi sokakların da sel ve taşkın drenaj projeleri yapılmalı, sel baskınları önlenmelidir.

- Kent merkezinde, önemli ölçüde yeşil alanlı yaya yolları oluşturulmalı, yaya yolu aksı üzerinde bisiklet yolu, koşu parkuru ve benzeri düzenlemeler yaygınlaştırılmalı, kamu kullanımı olanakları artırılmalıdır.
- Kent merkezlerinde trafiksiz yaya bölgeleri yaratılmalıdır.
- İş ve yerleşim bölgelerinde yeni otopark alanları yaratılmalı, yeni gelişen bölgelerde otopark ihtiyacını karşılamayan yapılaşmalara izin verilmemeli, kaldırım işgalleri önlenmeli, cadde ve sokaklarda trafik işaret, akış ve otopark kullanımları yeniden düzenlenmelidir.
- Kentin değişik bölgelerinde yer alan trafik akışında hız kesici olarak yapılan ilkel düzenlemeler, tekniğine uygun araçlara zarar vermeyecek şekilde yeniden yapılmalıdır.
- Antalya'da kent içi trafik sıkışıklıklarının giderilerek trafik akışkanlığının sağlanması, yolcu ve trafik güvenliğine katkıları için akıllı ulaşım sistemleri uygulamaları yapılmalıdır. Akıllı Ulaşım Sistemi demek olan Dinamik Sinyalizasyon Sistemi yaygınlaştırılmalı, tasarımsal darboğazlar (şişe boynu) giderilmelidir.
- Katlı kavşakların topluma maliyetleri oldukça yüksektir ve esasen iyi planlanmış bir kentte katlı kavşak uygulamasına gerek yoktur. Antalya'da yapılmış ve şehri ikiye bölen, kent içi hızı arttıran, bu nedenle ölümcül kazalarda artış sağlayan battı-çıkta kavşaklara ilave kent içinde yeni battı-çıkta kavşaklar yapılmamalıdır.
- Şehir içi transit trafik yükünü şehir dışına alacak Antalya Çevre Yolları hizmete açılmalıdır.
- Bütüncül bir nazım plan ve bütünlük bir Antalya Ulaşım Ana Planı kapsamında; yaya, bisiklet ve toplu taşıma öncelikli, trafik güvenli, sürdürülebilir bir ulaşım sistemi gerçekleştirilmelidir.
- Kent nazım planı ile bütünlük olarak hazırlanmamış, kentsel ulaşım planı olmadan kalıcı bir ulaşım yatırımı yapılmamalıdır.

- Sağlıklı kentsel gelişme için, toplu taşıma ve bisiklet kullanımını özendirici, yaya öncelikli ulaşımı destekleyen kentsel gelişme modellerine dayanan planlama ilkeleri benimsenmelidir.
- Kent ortamında kentsel ulaşım hizmetlerinin, yolların, kaldırımların, kamuya açık yapıların ve kullanım alanlarının düzenlenmesinde engelli bireylerin hak ve ihtiyaçlarına uygun standartlarda tasarımlar yapılmalıdır.
- Antalya Büyükşehir “Deprem Master Planı” çerçevesinde yapı stoklarının envanterleri çıkarılmalıdır. Afet riski altındaki yapı ve yerleşim alanlarının, deprem, sel ve taşkın, tsunami, yangın, heyelan, kaya düşmesi, hortum ve diğer doğal afetlere karşı iyileştirme ve sağlıklılaştırma seçenekleri değerlendirilmelidir. Mülk sahiplerinin Anayasal mülkiyet haklarını korumak ve mağduriyetlerini önlemek; 6306 sayılı “Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun”un boşluklarından faydalanmak isteyen kötü niyetli kişilerden korumak için gereken hukuksal ve idari önlemler alınmalıdır. Yerel Yönetimlerin talepleri ve katkıları, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’nın uygulamaları ile Kanunun uygulamasından kaynaklanan olumsuzluklar giderilmelidir.
- Mekânsal planlamaya, temel veri sağlamak amacıyla Mikro Bölgeleme çalışmaları yapılmalı, Mikro Bölgeleme Haritaları hazırlanmalıdır. İmar Planları hazırlanırken planlara, afetlerle ilgili veriler işlenmelidir.
- Kentsel dönüşüm, kentsel yenileme ve sağlıklılaştırma çalışmaları için, mühendislik, mimarlık ve şehir planlama disiplinlerinin teknik, bilimsel ve yasal gereklilikleri ile teknik ilkelerini esas alan, genel ilkeler belirlenmelidir. Bir bölgede “Kentsel Dönüşüm Alanı” ilan edilmeden önce, “kentsel yenileme”, “kentsel sağlıklılaştırma” gibi hangi müdahale biçiminin uygulanacağını belirlenebilmesi için, öncelikle, deprem, sel ve taşkın, çığ, heyelan, yapı niteliği bakımından risk altındaki alanlar; yapı güvensizliği olan, eskimiş, ekonomik ömrünü tamamlamış yapıların bulunduğu kent bölgeleri; doğal, tarihi, arkeolojik, kültürel niteliğe sahip alanlar ile kent kimliği açısından önemli alanlar belirlenmelidir.
- Geliştirilen projelerde toplumsal, fiziksel, doğal, çevresel ve ekonomik koşullar birlikte ele alınmalı, proje alanlarına yönelik planlama kararları kent bütününe yönelik kararlardan koparılmamalı, ayrıştırılmamalı, üst ölçekli plan

kararlarına aykırı uygulamalardan kaçınılmalı, projeler başta ulaşım kararları olmak üzere, olası çevresel etkileri analiz edilerek, kent planı ile bütünleşik olarak ele alınmalıdır.

- Kente karşı suç kavramı tanımlanmalı; kentleşme ve planlamaya yönelik “kent ve çevre suçu” kavramı, yerel yönetimlerin görev ve sorumluluklarını belirleyen yasal düzenlemeler arasında yer almalıdır. Bireysel ve toplumsal olarak su, toprak, hava ve çevreyi kirletme, gürültü ve görüntü kirliliği, kaçak yapı ve yapılaşma, ağaç ve orman kıyımı gibi konularda yasal yaptırımlara işlerlik kazandırılmalıdır.
- Yerel yönetimlerin temel görevlerinden olan sağlıklı, yaşanabilir ve güvenli kent mekânlarının oluşturulması için kamu yararını temel alan planlama anlayışı önkoşuldur. Kamu yararı göz ardı edilerek, ayrıcalıklı imar hakları, kaçak yapılaşmaya göz yummak kente karşı işlenmiş suçların başında gelmektedir. Bununla birlikte temel sağlık koşullarından ve altyapı gereklerinden yoksun yerleşim alanlarına yol açan kaçak ya da ruhsat ve eklerine aykırı yapılaşmalar için getirilen imar affı uygulamaları da kente karşı işlenmiş bir suç olarak değerlendirilmelidir.
- Kentin kimliğini oluşturan ortak miras niteliğinde olan yapı, meydan, yol, doğal varlıkları olumsuz etkileyecek uygulamalar; kentin kültürüne ait toplumların ayrışmasına yol açan, göçe zorlayan uygulamalar ile kente ve kentliye ait her türlü karar süreçlerine halkın katılımının engellenmesi de kente karşı işlenmiş suç olarak görülmelidir.
- Yaşanabilir kentler için planlama temel araç olarak görülmelidir. Planlama rantı belirli kişilere dağıtım aracı olarak kullanılmamalıdır. Kamu yararına aykırı, parsel bazında ayrıcalıklı imar hakkı veren plan değişiklikleri yapılmamalıdır.
- Plan değişiklikleri daha fazla rant için değil, kentsel standartları yükseltmek; yol, otopark, okul, sağlık ocağı, park, yeşil alan, oyun alanı, spor tesisleri gibi sosyal donatı ve teknik altyapı alanları kazanmak için yapılmalıdır.
- Antalya'nın geleceği için, Antalya ve çevresinin doğal dokusunu tahrip edecek, halkın sosyal yapısını, huzurunu, ulaşımını, sağlıklı ve güvenli yaşamını etkileyebilecek, büyük ölçekli yatırımlar çevresel etkileri bakımından yeniden gözden geçirmeli; tarihi ve doğal değerleri tahrip edebilecek, canlı

yaşamını ve ekolojik dengeyi bozabilecek HES, Taş ve Maden Ocağı, AVM gibi proje ve uygulamalar iptal edilmelidir.

- Büyük ölçekli projeler ve yatırımlar, kent halkının tartışmasına açılmalı, meslek odaları, üniversiteler, sivil toplum örgütleri ve uzmanların da görüşleri alınmalıdır.
- Kent vizyonunu ve imajını bozacak; su, hava, toprak, deniz ve sera gazı yutakları olan ormanlarının sanayi, kimya, maden, taş, kum ocakları ve benzeri işletmeler yoluyla kirletilmesine izin verilmemelidir. Halk sağlığı için, hava, su, toprak ve gıda denetimlerine yönelik politikalar geliştirilmeli ve uygulamaya konmalıdır. Bu konularda kesinlikle taviz verilmemelidir.
- Kentte çocukların kültürünü zenginleştirecek ve geliştirecek, huzur ve güveni sağlayacak, açık ve kapalı çocuk yaşam alanları oluşturulmalıdır. Her yaşa uygun açık ve kapalı spor alanları inşa edilmeli, bu bölgelere kolay ve ucuz ulaşım sağlanmalıdır.
- Belediyeler, kentsel alt ve üst yapı tesislerinin bakım ve onarım hizmetlerine gereken önemi vermelidir. Acil bakım onarım, arıza ekipleri yaygınlaştırılmalı, danışma ve ALO belediye hattı oluşturulmalı, sorunların tespiti ve çözümü konusunda 24 saat hizmet veren bir sistem oluşturulmalıdır.
- Temiz, içilebilir ve sürdürülebilir su en temel yaşam hakkıdır; su ücretleri belirlenirken işletme, bakım onarım ve yeni şebeke maliyetlerinin üzerinde kar amacı güdülmemelidir.
- İklim değişikliğine bağlı olarak önümüzdeki on yıllarda yaşanacak su varlığı ile ilgili master plan çalışmaları başlatılmalı, su kullanım ekonomisi halka içselleştirilmelidir.
- Su kirliliği yanında, hava, gürültü ve görsel kirlilik gibi sorunların çözüldüğü; toplumsal yaşamı kolaylaştırmak amacıyla kentsel altyapı çalışmalarının etkili ve verimli yapıldığı bir çevre yönetimi oluşturulmalıdır.
- Yeşil alan sulamalarında damlama sistemi yaygınlaştırılmalıdır.

- Süs havuzları ve ışık gösterileri enerji ve su kaybını minimuma indirildiği uygulamalar olmalıdır.
- Tarım ürünlerinin satışı için çeşitli mahalle tanıtım etkinlikleri düzenlenerek şehirle köylerin buluşması sağlanmalı, belde ve köylerden mahalleye dönüştürülen yöreler alternatif turizm seçenekleriyle desteklenmelidir.
- Güneş-deniz-plaj-kum turizminin yanında, turistlere doğa-köy-tarım-hayvancılık gibi alternatif turizm seçenekleri sunulmalı, turistler ile köylülerin buluşması ve alışveriş yapması sağlanmalıdır.
- Yerel yönetimler, katılım ve denetimde demokratikleşmeyi içselleştirmelidir. Halkın kamu bilgisine erişimi, kararlar ve uygulamaları denetleme süreçlerine katılımı ve etkin temsiliyeti sağlanmalıdır.
- Yerel yönetim anlayışı hukuka saygılı, kamu yararını gözeten, katılımcılığa ve paylaşımına açık, şeffaf, yurttaşlarının çıkarlarını ön planda tutan bir yaklaşımda olmalıdır.
- Kent yönetimine ilişkin mahalle ölçeğinden başlayan ve aşağıdan yukarıya örgütlenen karar alma mekanizmaları kurulmalıdır.
- Kentsel kamu hizmetlerini ticarileştiren özelleştirmeler ve taşeronlaştırmalara son verilmelidir.
- Kentte yaşayan farklı sosyal kesimlerin ortak yaşam, kentlilik ve dayanışma bilincini geliştirecek yeni kamusal mekanlar oluşturulmalıdır.
- Kamuya ait arazi ve yapıların satışı ya da özelleştirilmesi yöntemleri ile elden çıkarılmasına son verilmelidir. Sosyal donatı ve teknik altyapı hizmetlerinin görülebileceği alanlar için yeni kamulaştırmalar yapılmalıdır.
- Kentin kaderini etkileyecek büyük projeler halkın, kentlinin tartışmasına açılmalı; meslek odalarının, uzman kişilerin ve üniversitelerin görüşleri alınmalı; hukuka, bilime ve tekniğe bağlılık esas alınmalıdır. Meslek örgütlerinin ve üniversitelerin bilimsel ve hukuki temellere dayandırarak karşı çıktığı projeler yerel yönetimler tarafından “ben yaptım” oldu mantığı ile hayata geçirilmemelidir.

- Kültürel varlıkların korunması ve geliştirilmesi için Antalya'nın kentsel ve arkeolojik sit alanlarında, yapısal plan bütünlüğünde “sürdürülebilirliğin” önemli göstergesi olarak koruma geliştirme ve denetim önlemleri artırılmalı ve geliştirilmelidir.
- Antik kentler (Aspendos, Perge, Myra ve diğerleri), sit alanları, kentin tarihi çekirdeğini oluşturan alanlar (Kaleiçi, Balbey, Haşım İşcan vd.) ve korunması gereken diğer varlıklar; merkezi ve yerel her tür baskılardan korunmalı; bölgelerin tarihi dokusunu bozmadan, kent merkezi ile bütünleşecek şekilde özel planlar ve planlama çalışmaları yapılmalıdır. Bu bölgeler turizm için cazip hale getirilmelidir.
- Manavgat - Oymapınar Turizm Koruma ve Gelişim Bölgesi, Belek - Side - Manavgat Turizm Bandındaki 7 aylık turizm potansiyelini 12 aya yaymayı, turizm hizmet kalitesini yükseltmeyi, turizm faaliyetlerini çeşitlendirmeyi ve mevcut yatak kapasitesini yükseltmeyi hedefleyen bir proje bölgesi olarak planlanmıştır. Bu projenin 1/1000 ölçekli uygulama imar planları yapılmalı, alternatif turizm kapsamında başta golf turizmi olmak üzere, eko-turizm, sportif amaçlı turizm, doğa turizmi, vb. turizm faaliyetleri geliştirilmeli ve yatırımcıların önü açılmalıdır.
- Kültürel ve Doğal Değerler İçin Antalya Büyükşehir Belediyesinde “Koruma Uygulama Denetleme Daire Başkanlığı” bulunmalıdır.
- Antalya ilinde Kültür ve Turizm Bakanlığı resmi internet sitesi verilerine göre; 514 arkeolojik sit alanı, 14 kentsel sit alanı, karışık sitler (kentsel doğal, arkeolojik doğal gibi) ile birlikte yaklaşık 550 sit alanı ile 1334 adedi sivil mimarlık örneği olmak üzere askeri, dini, idari yapılar ile birlikte toplam 2363 adet taşınmaz kültür varlığı bulunduğu bilinmektedir.
- Antalya'nın her yerinde bazı kurum ve çevrelerce tahrip ya da yok edilmiş alanlar dışında tüm Antalya toprakları doğal değer, güzellik ve zenginlik örneği olarak kabul edilmelidir.
- Önümüzdeki dönemde başta yerli ve yabancı ziyaretçiler tarafından en çok ziyaret edilen ören yerleri olmak üzere bütün kentsel, doğal ve arkeolojik sit alanlarının korunup, geliştirilmesi ve bu alanlarda yaşayan vatandaşlarımızın buradan gelecek paydan öncelikle yararlanması amacıyla

Büyükşehir Belediyesi bünyesinde bulunan “Koruma Uygulama Denetleme Bürosu” yeterli sayıda uzman kadrolarla desteklenmeli ve Daire Başkanlığı haline getirilmelidir. Ksantos, Patara, Olympos, Myra, Perge, Silyon gibi ören yerlerinin ziyaretçilerin doğru ve sağlıklı gezebilmeleri amacıyla çevre düzenleme projeleri yapılmalı, bu alanlardaki anıtsal yapıların periyodik bakım ve onarımları Kazı Başkanları ve Müze Müdürlükleri ile ortak bir çalışma ile gerçekleştirilmeli, kentsel sit alanlarının öncelikleri koruma amaçlı imar planı bulunmayanlar tamamlanmalı; bu alanların beşer yıllık yönetim planları tüm yerel, sivil katılımı ile ortak akılla elde edilmelidir.

İnşaat Mühendisleri Odası Antalya Şubesi, demokratik, eşitlikçi ve özgürlükçü bir anayasa ile etnik ve dini temelli ayrımcılığın olmadığı, kardeşçe barış içinde bir arada yaşama koşullarının oluştuğu bir Türkiye talep etmektedir.

(Barcod okuyucu ile taratarak Dr. Cem Oğuz'un kitapçık sunuşunu izleyiniz.)

